

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

NR. 194 SĂPTĂMÂNA 5 NOIEMBRIE— 11 NOIEMBRIE 2006

Duminica a douăzeci și doua după Rusalii

Miercuri:

**Sfinții
Arhangheli
Mihail
și
Gavriil**

Grafică:

Miruna

Ioana

Nicolaev

Din cuprins:

Mănăstirea Petru
Vodă **pp.
2-3**

Din tâlcuirea
Evangheliei
duminicii **p. 3**

Din tâlcuirea Evangheliei duminicii

Suntem ispitiți în două chipuri: sau prin necazurile care încearcă inimile noastre, ca pe aur în cuptor, vădind, prin răbdarea în suferințe, tăria inimilor noastre, sau adeseori chiar prin bunăstarea materială, care pentru mulți este o astfel de încercare a tăriei inimilor noastre. Că-I la fel de greu să-ți păstrezi sufletul neînfrânat când ești în necazuri, ca și să nu te mândrești, umilind pe alții,

când ești bogat și ai de toate.

Pildă de încercare prin necaz este marele Iov, luptătorul cel neînving, care a primit, cu inimă netulburată și cu gânduri neschimbate, asaltul diavolului, pornit asupra lui cu furia unui torent. S-a arătat cu atât mai tare decât ispitele diavolului cu cât atacurile date de dușman păreau mai mari și mai de neînving. (continuare în p. 3)

Evanghelia duminicii — Bogatul nemilostiv și săracul Lazăr (Luca XVI, 19-31)

19. Era un om bogat care se îmbrăca în porfiră și în vison, veselindu-se în toate zilele în chip strălucit.

20. Iar un sărac, anume Lazăr, zăcea înaintea porții lui, plin de bube,

21. Poftind să se sature din cele ce cădeau de la masa bogatului; dar și câinii venind, lingeau bubele lui.

22. Și a murit săracul și a fost dus de către îngeri în sânul lui Avraam. A murit și bogatul și a fost înmormântat.

23. Și în iad, ridicându-și ochii, fiind în chinuri, el a văzut de

departe pe Avraam și pe Lazăr în sânul lui.

24. Și el, strigând, a zis: Părinte Avraame, fie-ți milă de mine și trimite pe Lazăr să-și ude vârful degetului în apă și să-mi răcorească limba, căci mă chinuiesc în această văpaie.

25. Dar Avraam a zis: Fiule, adu-ți aminte că ai primit cele bune ale tale în viața ta, și Lazăr, asemenea, pe cele rele; iar acum aici el se mângâie, iar tu te chinuiești.

26. Și peste toate acestea, între noi și voi s-a întărit prăpastie mare, ca cei care voiesc să treacă de aici la voi să nu poată, nici cei de acolo să treacă la

noi.

27. Iar el a zis: Rogu-te, dar, părinte, să-l trimiți în casa tatălui meu,

28. Căci am cinci frați, să le spună lor acestea, ca să nu vină și ei în acest loc de chin.

29. Și i-a zis Avraam: Au pe Moise și pe prooroci; să asculte de ei.

30. Iar el a zis: Nu, părinte Avraam, ci, dacă cineva dintre morți se va duce la ei, se vor pocăi.

31. Și a zis Avraam: Dacă nu ascultă de Moise și de prooroci, nu vor crede nici dacă ar învia cineva dintre morți.

Pelerini la locuri și momente sfinte

Mănăstirea Petru Vodă

Probabil că mulți dintre dvs. au auzit de **Mănăstirea Petru Vodă**. Iar dacă nu știți foarte multe lucruri, vom încerca să aducem câteva referiri importante asupra vieții și activității desfășurate în acest sfânt

lăcaș, al cărui hram este "*Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil*", sărbătoare cinstită de Biserica Ortodoxă în fiecare an în ziua de 8 noiembrie.

Așezământul este situat pe șoseaua Piatra Neamț - Bicăz - Vatra Dornei. În zonă nu a existat niciodată un așezământ monahal, dar după revoluția din 1989, credincioșii au dorit și solicitat înființarea unei mănăstiri în satul Petru Vodă. Aceeași dorință au avut-o și autoritățile locale, care au pus la dispoziție, în poiana Hașca, terenul necesar construcțiilor complexului mănăstiresc. În anul 1990, Mitropolitul Daniel al Moldovei și Bucovinei a dat binecuvântarea și după anul 1991 a început construcția bisericii. Sarcina înființării mănăstirii, a ridicării construcțiilor și a organizării obștei și-au luat-o doi monahi din mănăstirea Secu,

pictorul Mihai Gabor din județul Neamț.

Poiana în care a fost construită mănăstirea este înconjurată de dealuri înalte, acoperite de păduri de conifere. Lanțul de dealuri de aici face legătura cu munții Stânișoara. Iar destul de aproape se află Halânga lui Calistrat Hogaș.

Sfinții ocrotitori ai acestei mănăstiri Mai Marii Arhistrategi Mihail și Gavriil sunt considerați căpeteniile tuturor cereștilor, celor fără de trupuri Puteri, iar la sărbătoarea lor Biserica ne cheamă să cinștim pe Sfinții Îngeri și lucrarea lor în viața noastră și în lume. De aceea sărbătoarea Sfinților Arhangheli Mihail și

de origine din Poiana Teiului. Unul dintre acești monahi este actualul stareț al mănăstirii, protosinghelul Justin Pârveu. Deși a întâmpinat mari greutăți privind finanțarea și asigurarea materialelor de construcție, muncind cu multă abnegație, susținut de numeroasa obște pe care a reușit să o organizeze în scurt timp,

părintele Justin a reușit să ridice biserica și trei clădiri din lemn pentru stăreție, chilii, trapeză, bucătărie și camere pentru oaspeți.

Sculptura din biserică a fost realizată de meșterul Pantelimon Peiu din Târgu Neamț, iar pictura a fost realizată în tehnică tempera de

Gavriil, este dedicată "soborului" - adunării tuturor Sfinților Îngeri. Ca sărbătoare a îngerilor, ziua de 8 noiembrie a început să se serbeze în Biserică de prin veacul al cincilea și ea s-a răspândit repede în tot Răsăritul creștin.

Despre îngeri, Biserica învață că ei sunt "duhuri slujitoare" (Evrei, 1, 14), adică ființe fără de trupuri, slugi credincioase lui Dumnezeu și totodată prieteni și ocrotitori ai noștri, puși de Dumnezeu, pe drumul anevoios al vieții de la leagăn, la patria noastră cerească, la "Cerul nou și pământul nou" ce vor să fie. Așadar, dacă îngerii se arată sub forme văzute, nu-i asta

firea lor cea adevărată, forma văzută este un chip de împrumut, ei sunt "lumea nevăzută", "cerul".

După descoperirile Sfintei Scripturi și după mărturisirile Sfinților, îngerii iubesc pe Dumnezeu, Îl preamăresc și împlinesc voia Lui în conducerea lumilor, a împăraților, a popoarelor, a oamenilor. Ca slujitori, îngerii sunt uneori împlinitori ai pedepselor lui Dumnezeu, cum a fost focul peste Sodoma sau pedepsele peste Egipt. Dar, în mod statornic, îngerii slujesc la apărarea și călăuzirea oamenilor.

Ei duc rugăciunile noastre la Dumnezeu, ei ocrotesc pe cei dreți: pe Lot, de foc, pe Ilie de Ahab, pe cei trei tineri în cuptorul din Babilon, pe Apostolul Petru de Irod. Ei vestesc faptele mari ale mântuirii: Nașterea Domnului, suferința din Ghetsimani, Învierea Domnului, a doua Lui venire. Îngerii păzitori sfătuiesc de bine pe oameni prin glasul conștiinței: tot ce este în noi bun, curat, luminat, orice gând frumos, orice mișcare bună a inimii, rugăciunea, pocăința, faptele bune, toate acestea se nasc în noi și se înfăptuiesc din îndemnul îngerului păzitor.

La început, toți îngerii au fost făcuți de Dumnezeu buni, strălucind în bunătate, în frumusețe, în înțelepciune și în tot felul de daruri. Dar Stăpânul cerului și al pământului i-a supus unei încercări: i-a creat ființe libere, astfel ca prin voia lor liberă să-și dovedească ascultarea.

Lumea îngerilor precede lumea văzută și tot înainte de crearea universului material au căzut, prin mândrie și neascultare față de Dumnezeu, o parte din îngeri, în frunte cu Lucifer, cel mai frumos și cel mai înzestrat dintre ei, s-a răzvrătit împotriva Ziditorului său, zicând: "Pune-voi scaunul meu deasupra norilor și voi fi asemenea cu Cel Preaînalt". Și, amețit de mândrie, n-a vrut să mai asculte de Dumnezeu.

Despre căderea lui Lucifer și a îngerilor lui, Scriptura ne vorbește așa: "Și s-a făcut război în cer: Mihail și îngerii lui au pornit război cu balaurul. Și se războia și

balaurul și îngerii lui și n-a izbutit el, nici nu s-a mai găsit pentru ei loc în cer. Și a fost aruncat balaurul cel mare, șarpele cel de demult, care se chemă satana, diavolul cel ce înșela pe toată lumea, pe pământ și îngerii lui au fost aruncați cu el" (Apoc. 12, 7-9). Și așa a căzut Lucifer din cinstea de arhangel, precum grăiește Domnul: "Am văzut pe satana ca un fulger căzând din cer" (Luca 10, 18). Și asemenea cu el și ceata de îngeri ce era sub dânsul, înălțându-se, au căzut și demonii, luptători împotriva mântuirii noastre s-au făcut.

Dar Arhanghelul Mihail, de-a pururi laudatul, "păzind ca o slugă credincioasă, credința către Stăpânul său, s-a arătat adevărata căpetenie peste cetele celor fără de trupuri". Că, văzând cum a căzut

vicleanul Lucifer, a laudat cu glas pe Domnul tuturor și a zis: "Să luăm aminte, noi, care suntem făpturi, ce a pățit Lucifer, cel care era cu noi: cel ce era lumina, acum întuneric s-a făcut. Că cine este ca Dumnezeu?" Mi-ca-EI? Că numele de Mihail asta înseamnă: "Cine este ca Dumnezeu?".

Și așa s-a întocmit soborul, adică adunarea și unirea tuturor îngerilor credincioși lui Dumnezeu, iar Mihail Arhangelul a fost rânduit de Atotputernicul Dumnezeu căpetenie a îngerilor buni și mare folositor și de bine făcător al mântuirii noastre și, luând chip văzut, s-a arătat multora, atât în Legea veche cât și în Legea nouă.

Împreună cu Sfântul Arhangel Mihail serbăm astăzi și pe preafrumosul și înveselitorul Arhangel Gavriil, că și acesta, luând chip văzut, multe faceri de bine a dăruit neamului omenesc, arătate în amândouă Testamentele. Așa, în proorocia lui Daniil, Gavriil este numele îngerului talmăcitor al vedeniei (Dan. 8, 16). Același "Om în zbor grăbit" cu numele Gavriil arăta lui Daniil înțelesul celor șaptezeci de săptămâni de ani până la venirea lui Mesia Hristos (Dan. 9, 21-27). După tradiție, tot el, Gavriil, vestește lui Ioachim și Ana că din ei va să se nască Doamna, Stăpâna noastră, Maria, Născătoarea de Dumnezeu.

În Legea nouă, Gavriil descoperă preotului Zaharia, nașterea lui Ioan, Botezătorul Domnului (Luca, 1, 19). Tot Gavriil anunță Fecioarei din Nazaret nașterea de la Duhul Sfânt a Domnului Hristos, Mântuitorul lumii (Luca 1, 28). Unii zic că tot Arhangelul Gavriil a fost îngerul în veșmânt alb, care, pogorându-se din cer, a răsturnat piatra de pe ușa mormântului și a șezut deasupra ei, la ceasul Învierii Domnului. Și el a fost acela care, cel dintâi, a dat Mironosițelor vestea Învierii. Și, ca să zicem mai cuprinzător, dumnezeiescul Gavriil a slujit la toată iconomia Întrupării Cuvântului lui Dumnezeu, din început și până la sfârșit.

Pentru aceasta și Biserica a orânduit să-l prăznuiască pe el, împreună cu Arhanghelul Mihail, și să cheme darul și ajutorul amândurora, rugându-i ca, prin mijlocirea și rugăciunile lor, în veacul de acum, să aflăm izbăvire de rele, iar în cel ce va să fie, să ne învrednicim bucuriei și împărăției cerești.

Din tâlcuirea Evangheliei duminicii—Sfântul Vasile cel Mare

Dumnezeu aduce ploaie peste pământul lucrat de mâinile lacomilor; dă soarele, ca să încălzească semințele și să înmulțească roadele prin buna rodire a pământului. De la Dumnezeu sunt unele ca acestea: pământul roditor, vremi potrivite, belșug de roade, ajutorul animalelor de muncă și altele, prin care înflorește lucrarea pământului. Și cum răspunde bogatul din evanghelie? Purtare aspră, ură față de oameni, lipsă de dărnicie. Acestea le dă bogatul în

schimb Binefăcătorului său. Nu și-a adus aminte că are aceeași fire ca și ceilalți oameni. Nu s-a gândit că trebuie să-și împartă prisosul bogăției sale cu cei săraci. N-a ținut seama de poruncile: "Nu zăbovi de a face bine celui sărac" (Prov. 3, 27); și: "Milosteniile și credința să nu-ți lipsească" (Prov. 3, 3); și: "Frânge cu cel flămând pâine ta" (Isaia 58, 7). N-a ascultat nici strigătul profeților, nici al învățătorilor. Jitnițele lui plesneau, apăsate de mulțimea celor puse în ele,

dar inima sa cea lacomă nu se mai umplea. Gândește-te, omule, la Cel care ți-a dat bogăția! Adu-ți aminte de tine însuși, cine ești, ce administrezi, de la cine ai luat bogățiile tale și pentru ce ai fost preferat multor oameni! Ești slujitorul Bunului Dumnezeu, iconomul semenilor tăi. Să nu-ți închipui că toate bunurile ce le ai au

fost pregătite numai pentru pânțele tale! Ai față de bogățiile ce le stăpânești aceeași părere pe care o ai față de bogățiile străine. Bogățiile te bucură pentru puțină vreme, dar apoi dispar fără urmă și ți se va cere de ele socoteală exactă. (Sfântul Vasile cel Mare, Omilii și cuvântări, pp. 90 – 93)

Credința și fap

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Publicație editată de parohia TOMA
COZMA

Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700
554, Iași, tel/fax 211 273, e-mail:
margineanu@mail.dntis.ro

Se distribuie prin pangarul parohiei.

Pentru susținerea acestei publicații, dar și
pentru activitățile culturale și filantropice
ale parohiei, primim donații în contul
IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027
6450 deschis la Raiffeisen Bank

Mari personalități din Vechiul și Noul Testament (16)

◆ **Astăzi, 5 noiembrie**, Biserica Ortodoxă îl cinstește pe **Sfântul Apostol Hermes**, episcop al cetății Filipopolis (în Dalmația), creștin pe care Sfântul Apostol Pavel l-a salutat alături de alți creștini devotați: *"Îmbrățișați-i pe Asinerit, pe Flegon, pe Hermes, pe Patrova, pe Herma și pe frații care sunt împreună cu ei"* (Romani, 16; 14).

Acești creștini făceau parte din aceeași comunitate, cel mai probabil o biserică ce se reunea într-o casă.

Numele lui Hermes este unul destul de obișnuit. Sugestia lui Origen, în *Patrologia*, că în speță ar fi vorba de autorul lucrării *Păstorul lui Herma* nu este fundamentată.

Sigur, Hermes făcea parte din ceata celor șaptezeci de apostoli mai mici pe care Biserica Ortodoxă îi cinstește la data de 4 ianuarie.

◆ **Vineri, 10 noiembrie** sunt cinstiți **Sf. Ap. Rodion, Olimp, Erast**.

Sfântul Rodion a fost episcop de Patras. Se știe că împreună cu Olimp, l-a urmat pe Sfântul Apostol Petru la Roma. Aici au murit în mod martiric, fiindu-le tăiate capetele, din porunca împăratului Nero.

Olimpian (Olimp) era de asemenea creștin din Roma, care este amintit ca făcând parte din grupul ostenitorilor Evangheliei lui Hristos. Sfântul Pavel îi trimite salutări din Corint: *"Îmbrățișați pe Filolog și pe Iulia, pe Nereu și pe sora lui, pe Olimpian și pe toți sfinții care sunt împreună cu ei"* (Romani 16; 15).

Sfântul Erast a fost colaborator al Sfântului

Întrebare și răspuns

Î: Aș dori să știu ce trebuie să înțeleagă creștinul prin IERTARE ? - A spune aproapelui tău că l-ai iertat, fără a uita însă faptele pe care le-a săvârșit și a continua să-i invoci greșelile, chiar dacă acestea s-au produs într-un timp mai îndepărtat... Se numește aceasta IERTARE ?

R: Atât în trăirea religioasă, cât și în viața de fiecare zi, iertarea comportă două aspecte:

1. Absolvirea, eliberarea de consecințele juridice și personale ale greșelii săvârșite
2. Prevenirea pe viitor ca greșelile făcute să nu se mai repete.

Aceste două aspecte le are în vedere și taina spovedaniei, când, la regretul sincer al penitentului, preotul duhovnic de obicei, la dezlegarea acordată adaugă un canon de rugăciuni sau acte de cult cu caracter, nu atât reparator, cât mai ales recuperator pentru suflet.

Starea de ușurare și bucurie pe care o simte cel iertat nu trebuie să-i creeze greșita idee că problema sa s-a rezolvat. Dimpotrivă, abia atunci începe lupta perseverentă pentru a nu uita că a greșit și a evita să mai greșească, după cum spune psalmistul: *păcatul meu înaintea mea este pururea* (Ps. 50,4). Altfel, păcatul revine și totul se transformă într-un nociv cerc vicios.

De asemenea, iertarea pe care o acordă creștinul semenului său nu trebuie să se oprească doar la aspectul juridico-sentimental. În mod normal, ar trebui să îl ajute în continuare, fie și aducându-i aminte cu mustrare greșeala făcută, atunci când apare riscul de a recidiva, eventual față de alții. Această eroare o fac de multe ori părinții, când, sub argumentul iubirii, evită să mai "deranjeze" propriii copii, aducându-le aminte că au greșit și, tolerând greșelile, consideră că le fac un bine. Dar nu-i așa ! E răspunderea părintelui să ia măsura care se impune pentru a-și ajuta copilul să nu mai greșească, chiar dacă această măsură este dureroasă.

Deși chiar primul răspuns al lui Petru la arătarea de după Înviere a fost ferm, edificator și cu multă simțire rostit, totuși Hristos îi pune de trei ori acea usturătoare întrebare: *Mă iubești tu pe mine ?* (Ioan 21, 15-17).

Așadar, indiferentul "Iert și nu mă mai interesează" este fel de vinovat ca și răzbunătorul "Iert dar nu uit" !

Apostol Pavel, care a luat parte la misiunea lui Timotei în Macedonia: *"Și trimițând în Macedonia pe doi din cei ce-l slujeau, pe Timotei și pe Erast, el a rămas o vreme în Asia"* (Faptele Apostolilor 19, 22). Acest zelos colaborator al Sfântului Apostol Pavel a mers și în Corint, unii susținând chiar că Erast ar fi devenit vistiernicul cetății din Corint: *"Erast a rămas în Corint, iar pe Trofim l-am lăsat în Milet, fiind bolnav"*. (2 Timotei 4, 20). S-a sugerat apoi că Erast și-ar fi finalizat călătoria în Corint, unde a devenit vistiernic pentru un an sau doi. O asemenea ascensiune politică este puțin probabilă pentru un om care își închinase viața lui Hristos. Pe de altă parte, în *Epistola către Romani* Sfântul Apostol Pavel amintește de Erast în această calitate (Romani, 16; 23). Se pare însă că numele de Erast era destul de frecvent, motiv pentru care este posibil să fie vorba de două personaje diferite. În sinaxarul Bisericii Ortodoxe se precizează că Erast se număra printre cei șaptezeci de ucenici-apostoli, fiind mai întâi iconom al Bisericii din Ierusalim, apoi episcop de Paneada.

A consemnat Vasilica Onofrei

